

Włodzimierz Pela, Jerzy Grodnicki, Andrzej Iciek

Inowłódź, woj. piotrkowskie

Informator Archeologiczny : badania 9, 245-246

1975

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

i mgr Andrzej Jagodziński. Finansował
IHKM PAN. Domniemane grodzisko śred-
niowieczne.

Badania metodą elektrooporową prowadzone były na wzgórzu
w bezpośrednim sąsiedztwie kościoła parafialnego. Wykonano 4 profile
w północnej partii kościoła.

W wyniku wstępnego rozpoznania archeologiczno-geofizycznego,
na podstawie występujących anomalii, udało się prześledzić skupiska
śladów konstrukcji oraz przypuszczalnego wału grodziska.

IŁŻA
woj. radomskie

patrz
wczesne średniowiecze

INOWŁODZ
woj. piotrkowskie

Pracownia Archeologiczno-
Konserwatorska P.P. PKZ
Oddział w Warszawie

Badania archeologiczne prowadził mgr Władzi-
mierz Peła. Badania geofizyczne prowadzili
mgr inż. Jerzy Grodnicki i mgr inż. Andrzej
Iciek. Finansował WKZ w Piotrkowie Trybu-
nalskim. Trzeci sezon badań. Zamek śred-
niowieczny /XIV-XVII w./.

Badania archeologiczne skoncentrowane były na dwóch odcinkach.
Pierwszy z nich miał na celu wyjaśnienie pochodzenia i funkcji tzw. mu-
ru-grobli /?/, zlokalizowanego w roku poprzednim od strony południowej
zamku poza zewnętrznymi umocnieniami fosy. Wykop IV o powierzchni
50 m² założono po zachodniej stronie wykopu III równolegle w miejscu
gdzie spodziewano się natrafić na zakończenie muru-grobli /?. Pod-
czas eksploracji natrafiono na zniszczony mur - rozwleczone kamień za-
legał nad krawędzią zewnętrzną fosy i w wypełnisku fosy. Mur-grobli /?
rozszerzał się w miejscu połączenia z pomostem wyjazdowym z zamku.

Przebieg drogi dojazdowej przebadano metodą geofizyczno-elektro-
oporową. Połowa analiza wyników badań potwierdza istnienie na dłuż-
szym odcinku, około 50-60 m muru o kierunku południowo-wschodnim.

Podczas eksploracji w wykopie IV natrafiono na dużą ilość ceramiki polewanej, czerwonej i siwej oraz kafli płytowych, kilka figuralnych, około 50 fragmentów żelaza, m.in. gwiazdę od ostrogi, spinkę do pasa, dużą ilość gwoździ, podkówki do butów oraz fragmenty przedmiotów szklanych. Na murze-grobli znaleziono monetę - półgrosz świdnicki bity w latach 1516-1526 z datą nieczytelną.

Drugi odcinek badań archeologicznych to eksploracja warstw kulturowych wewnątrz przedbramia, Na bruku kamiennym - poziom wjazdu do zamku - w narożniku południowo-wschodnim znaleziono denar jagielloński, z okresu Władysława Warneńczyka. Pod brukiem zalegały warstwy zasypiskowe, w których występowało mniej ceramiki polewanej, natomiast więcej ceramiki siwej. Nie odsłonięto stopy fundamentów murów wewnątrz przedbramia.

Ze względu na trudności spowodowane konserwacją murów badania archeologiczne będą prawdopodobnie chwilowo wstrzymane.

Badania geofizyczne przeprowadzone zostały przez Przedsiębiorstwo Poszukiwań Geofizycznych w Warszawie.

JANOW PODLASKI
woj. białskopodlaskie

patrz
okres nowożytny

KLAROW, gm. Milejów
woj. lubelskie

Archeologiczny Ośrodek
Badawczo-Konserwatorski
w Lublinie

Badania prowadził mgr Andrzej Kutyłowski.
Finansował AOBK w Lublinie. Pierwszy sezon badań. Gród i podgrodzie średniowieczne.

Na wzgórzu w dolinie Wieprza, w południowo-wschodniej części wsi. Badania prowadzone były na podgrodziu, gdzie założono trzy wykopy sondażowe oraz w obrębie "Zamczyska" /grodu/ dwa wykopy: w obrębie fosy i na majdanie u stóp wału. Na terenie podgrodzia zaobserwowano nikielne ślady z okresu wczesnego średniowiecza /XI-XIII w./, okresu kultury łużyckiej i neolitu /m.in. kultura pucharów lejkowatych/. W obrębie fosy, o głębokości pierwotnej 2,7 m, obecnie - 2 m stwierdzono ślady spalonych elementów obronnych wału. W wykopie u stóp